

Sacsejar l'art des de la perifèria

Amb el títol de «Primera rèplica. Arqueologia de la contemporaneïtat», la tardor-hivern d'enguany s'encetarà un projecte expositiu d'àmbit intercomarcal que es caracteritzarà per l'ambició i l'experimentació. Veritablement, es tracta d'una proposta en què sobresurten la vitalitat i l'esperit de risc. De fet, no podia ser d'altra manera tenint en compte que darrere hi ha l'impuls curador d'Eudald Camps i Jordi Mitjà.

Ambdós són prou coneguts i, per tant, no cal que ens estenguem en les seves credencials. Tanmateix, sí que cal destacar que es tracta de dos activistes culturals, en el millor sentit del terme. D'una banda, Eudald Camps, des dels àmbits de la crítica d'art, l'assaig i la programació cinematogràfica, fa anys, malgrat la seva joventut, que treballa amb intensitat en el context gironí.

De l'altra, amb Jordi Mitjà, també encara jove, estem al davant d'un home-orquestra: principalment, artista visual amb projecció estatal, i també articulador de multitud d'iniciatives artístiques i culturals en general. Per tant, és ben segur que la suma de tot dos en un sol projecte pot donar fruits ben positius.

Les connotacions sísmiques del títol del que serà un cicle expositiu de caràcter biannual i el fet que s'impulsarà des de la Casa de Cultura de Girona evidencien les intencions dels dos comissaris.

En aquest sentit, per a ambdós és fonamental feinejar des d'una posició perifèrica, cosa que sovint significa prestar atenció a artistes i creadors que no solen tenir o que

han deixat de tenir visibilitat en els circuits hegemònics. Això, que podria ser una dificultat (i en moltes ocasions ho és), per a ells és un estímul i, per aquest motiu, el més important és cercar, més que no pas inventar res de nou. Precisament, és en aquesta cerca que es poden obtenir resultats sorprenents entorn de la creació d'avançada de comarques.

Ras i curt, podríem assenyalar que la seva tasca s'aproxima a l'«espeleologia comissarial», atès que el seu principal objectiu és arribar a copsar els corrents subterranis d'una creació realitzada a la regió de Girona i que, freqüentment, no té els canals adequats per atènyer la superfície mediàtica. Tot plegat significa deixar de banda modes passatgeres, fixacions en la disciplina artística emprada o les limitacions d'edat tan pròpies d'un culte absurd a la joventut.

La primera edició del cicle es materialitzarà en una exposició realitzada conjuntament a la Ciutadella de Roses i la Casa de Cultura que tindrà el format d'una publicació, és a dir, un pròleg, diferents capítols i un epíleg, que es dedicarà a Lluís Güell. Esperem, doncs, amb interès veure *in situ* la resta dels treballs seleccionats.

Crani

Parlar de noves iniciatives és esmentar, com ja s'ha remarcat, Jordi Mitjà. Efectivament, l'artista de Figueres està al darrere, amb Jesús Novillo i Carolina Trèbol, de l'Editorial Crani, amb seu a Lladó i especialitzada en la publicació de llibres d'artista, que acaba d'editar amb un format auster i exquisit el treball retrobat de Pere Noguera *PortraitRobot*.

